

v katerih nismo bili dovolj strpni do drugih. Poskusimo torej izkoristiti večer **kot novo priložnost za svojo družino in** po možnosti, če nam seveda uspe, **skupaj molimo**, podarimo drug drugemu prijazno misel ali dragocen nasvet.

DON BOSKOV ZGLED.

Pri tem nam je lahko zgled don Bosko, svetnik mladih, ki se, kot vemo, dobro razume na vzgojo.

On je bil tisti, ki je ravno za večer uvedel "besedico za lahko noč", tisti **dragoceni čas za razmislek**, ki je še danes v praksi v vsakem salezijanskem domu, namenjen sobratom, **da bi lepše zaključili dan.** **vzgajati**

Otroci, Božji nasmeh Ena izmed osnovnih nalog vzgojitelja je, da zbere vse, kar je v vsakdanjosti primerno za odraščanje in zorenje. Samo tako lahko nadaljujemo delo, ki pri **vzgoji otrok** ne pozna privilegiranih trenutkov. Življenje s "palette" prigrad **je igra, v kateri ima vsak svojo vlogo** in dodaja barve v skladu s svojimi zmožnostmi. Zato **je pomembno, da se v ples življenja vključimo z veseljem in optimizmom**, kajti pravi vzgojitelj je tisti, ki se zna začuditi in vzgaja za najboljše. Vedno.

Založba Elledici
www.elledici.org

 Don Bosko ti govori ...

Uredništvo: Angelo Santi, bivši salezijanski gojenec

PRENESI OSTALE KARTONČKE
www.ilgrandeducatore.com

Prevod: Primož Marinko

KARTONČEK

10

CIKLAMNA

serija
OTROCI, NAŠ NASMEH

Priloga revije *Educatori di vita*
ilgrandeducatore@gmail.com

Da bi bili

dobri STARŠI

Drugi del
POZITIVNE LASTNOSTI

Prvi del
NEGATIVNE LASTNOSTI (Kartonček 9)

Neoznačene fotografije in slike so iz Arhiva SDB.
Fotografije so naključne in se ne nanašajo na osebe iz besedila.

DOBRI STARŠI SE NE RODIMO ...

... **AMPAK TO POSTANEMO POSTOPOMA**, s stalno samokritiko, kančkom ponižnosti, entuziazmom in seveda zastonjsko ljubeznijo.

Po predstavitvi negativnih lastnosti (**Kartonček 9**), tistih, ki nam v vzgojnem odnosu z otroki preprečujejo, da bi delovali na pozitiven način, bom poskusil opisati

POZITIVNE

možnosti, ki bi jih vsi morali izkoristiti za dobro in vedro prihodnost naših naslednikov.

Podarimo svojim otrokom življenje, polno pomembnih vrednot.

OBJEKTIVNOST PRI OCENJEVANJU SVOJIH OTROK.

Ena izmed pozitivnih možnosti, ki je po mojem mnenju bistvena, je naravnost k uravnovešenosti in objektivnosti v odnosu do svojih otrok. Ne gre za nekaj lahkega in predvidljivega, ampak lahko pridemo do tega le z intenzivnim delom na sebi.

Pri veliki večini staršev je zelo razširjeno prepričanje, da so njihovi otroci nezmotljivi in tako nikoli ne naredijo nobene napake. V določenih primerih, npr. v šoli, kjer taka prepričanja bolj pridejo do izraza, lahko pride celo do druge skrajnosti, ko starši mislijo, da **imajo učitelji njihovega otroka "na piki"**. Nekatere mame in očetje so sposobni narediti vse, da bi zaščitili svojega otroka.

Zakaj **je torej pomembno doseči notranjo uravnovešenost in biti objektivni**? Zagotovo zaradi pomembnega razloga: starš, ki lastnega otroka vedno zagovarja, ne da bi imel za to upravičen razlog, mu s tem posreduje zelo nevarno prepričanje: da je nezmotljiv; nekdo, ki nikoli ne naredi napake.

Oče in mati, ki pa se svojega otroka ne bojita popraviti, ampak **mu pomagata prepoznati njegovo zmoto** in ga vodita na poti izboljšanja, resnično **znata vzgajati v pravem pomenu besede**. Njun otrok bo verjetno odrasel v uravnovešenega človeka, ki se bo zmožen popraviti, ne da bi bil ob tem užaljen in bo vedno sposoben iskati najboljše **za brezskrbno življenje**.

ZASTONJSKA LJUBEZEN.

Naslednja pozitivna možnost, na katero ne smemo pozabiti, je t.i. zastonjska ljubezen. **Ljubiti otroke** pomeni, da jih znamo ljubiti zastonj, **brez pričakovanj, da bomo za to dobili nekaj v zameno**. Bolj ko

bomo gledali na njih kot dar, bolj bomo uspešni pri tem zahtevnem podvigu. Če svoje otroke resnično ljubimo, se moramo strogo odpovedati svojemu egoizmu in vsakršni posesivnosti (= oblasti nad njimi). **Ljubimo jih zastonj in tako dajmo od sebe najboljše**, da bi jim podarili življenje, polno pomembnih vrednot, in s tem tudi srečo!

Recimo "ne" pretirani posesivnosti, da bi bil otrokov pogled lahko usmerjen naprej, da bi odkrival nova obzorja in videl tudi tisto, kar presega celo nas same!

VEČER, ČAROBNI ČAS.

Naslednja pozitivna možnost se nanaša na našo naravnost k iskanju ugodnih priložnosti in časa, ko lahko **ustvarimo primerno ozračje za pogovor**. Le kateri trenutek je bolj čaroben in primeren, če ne večer?

Treba je samo biti prepričan **in temu posvetiti potreben čas**.

Izkoristimo torej naše večere, edinstvene trenutke, ob katerih je (razen redkih primerov) družina zbrana okrog mize in se pripravlja na večerjo. Prijetno in sproščujoče se je pogovarjati pred krožnikom juhe in si med tem pripovedovati o preteklem dnevu.

Pomembno je ustvariti primerno ozračje, da bi omogočili pogovor med starši in otroki. To nam zagotovo lahko uspe tako, da **se izogibamo "pridigam", izbruhom jeze in neskončnim "zasliševanjem"**.

Moramo si prizadevati biti spontani, vsakemu izmed nas dovoliti, da pride do besede in tako postane bolj vesel, pove kakšno duhovito opazko in se nasmeji.

Večer je čaroben, ker skupno druženje ustvarja zaupnost in spontanost, da lažje pozabimo tudi negativne stvari kot npr. kričanje ali pa trenutke,